

integre, quamvis non ita valide. Mitius proinde ad auctæ magnitudinis affectus, (veluti *Excellentiss. Jac. Pancr. Bruno in Lexico Castellii renovato sub voce obesitatis facit*) habitum, vel neutram conditionem refertur nostrò iudiciò, quia genus hoc non ita simpliciter involvit morbificam constitutionem. Alioquin autores variant in obesitatis definitione constituenda. *Rod. à Castro de morb. mulier: part. 2. l. 3. c. 3. p. 233.* inquit: Obesitas est morbus in magnitudine impediens coitus operationem, sæpe etiam est symptoma, quoniam solum pulchritudinem lædit. *Platerus in observat. l. 3. p. 545. & 547.* sub affectibus corporis deformantibus, illique incommodantibus complectitur, etiam crassitiem corporis, aliosque illius tumores præter naturales. *Gabr. Fallopius in operum tom. 2. tr. 10. c. 3.* obesitatem similiter refert ad pulchritudinis naturalis defectum vel turpitudinem, quâ proportionem vel quantitatem partes corporis excedunt, vel præter modum auctæ sunt. *Hier. Mercurialis de decorat. c. 6. p. 16. & 17.* dicit, crassitiem lædere pulchritudinem & actiones. Atque ideò autor *l. a. p. 22.* pronunciat, obesitatem esse symptoma, quoties solum pulchritudinem & formam lædit; morbum autem, quoties non solum pulchritudinem, sed & alias actiones offendit. Pariter illud innuit *Petr. Laurembergius in pasicompsæ c. 6. p. 54.* quòd obesitas oblitteret pulchritudinem, nec sanitati sit commoda. Sic *Petr. Forestus lib. 31.* agens de fucis & affectibus cutis, vel qui externam corporis formam deturpant, *cap. 10. p. 60:* illis accenset etiam obesitatis curationem; præter quæ testimonia plura jam in illud assertum accumulare desino. Referunt etiam quidam obesitatem ad morbum figuræ, quod tamen minus commodè fieri ostendit *Mercurialis l. a. Laudatus Dominus Bruno in dogmat. med. part. 2. c. 11. §. 6. p. 283. & c.* nimiam pinguedinem vel obesitatem reducit ad symptomata excernendorum, quæ præter naturam retinentur; plus enim succi nutritii sive sanguinis quam decet, retineri dicit; revehi enim debere nutritiam reliquam materiam lege circulationis sanguinis arbitratur. Innuit etiam illic autor, quòd morbida quæpiam constitutio diversò considerandi modò ad plures classes affectuum præternaturalium referri possit, & quidem interdum ad morbum, causam

fam